

ת"פ 429/08 - מדינת ישראל נגד אנדרי מרמנשטיין

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ-16-08-429 מדינת ישראל נ' מרמנשטיין(עוצר)
לפני כבוד השופט אביה לוי
מדינת ישראל המאשימה

נגד
הנאשם
אנדרי מרמנשטיין (עוצר)

גזר דין

רקע

ביום 12 בספטמבר 2016 הוגש נגד אנדרי מרמנשטיין כתב-אישום מתוקן, שבו יוחסה לו עבירה שעוניינה **שוד**, לפי סעיף 202(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

בו-ביום הודה הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן והורשע על-סמן הודהתו.

עובדות ההרשעה

העובדות, אשר ניצבו בבסיס ההרשעה היו אלו -

ביום 25.7.16, בשעת בוקר, הגיע הנאשם לסניף הדואר בחיפה כשהוא מצויד בחפץ הדומה לאקדח כדי לשוד כסף מקופת סניף הדואר. אותה שעה, שהו בסניף הדואר שני עובדים ולקוחה אחת. הנאשם נכנס לסניף הדואר כשהוא אוחז בידו שキת שחורה ועל-פניו משקפי-שמש. הוא ניגש לדלפק קבלת-הקהל הניח את השקיית על הדלפק, שלפ' מתחת למכוישי את החפץ הנחזה לאקדח, הציגו לפיקידת-ה דואר ודרך אותו בכונה להפחיתה. כמו שניות אחר-כך הוכנסו בחזרה מתחת למכוישי. הנאשם היזז את השקיית לכיוונה והורה לה לחת לואת כל הכסף שברשותה. מפתת פחדה, לkerja הפיקידה את השקיית והכנסה לתוכה את כספי-ה דואר. מיד אחר-כך, פנה הנאשם אל פקידי-ה דואר, אשר ישב שם מאחורי דלפק ודרש ממנו כי ימסור לידי כסף באומרו כי מדובר בשוד. מפתת פחדו, נעה הפיקיד לדרישת הנאשם והכנס סכום כסוף נוספת לשקיית. מיד עם קבלת השקיית יצא הנאשם מסניף הדואר כשבישותו הכסף (כ-890,7 ₪).

ראיות ה证实

ה证实 הצינה לפני תדייס מידע פלילי בעניינו של הנאשם. ממנה למדתי, כי הוא **הורשע בחודש מאי 2009 בבית-משפט זה בשתי עבירות שעוניין שוד**, וכי במסגרת ערעורו, שנדון בבית-המשפט העליון נגזרו לו **48 חודשי מאסר לריצוי בפועל**; עוד למדתי שבשנת 2006 הוא הורשע בשורה של עבירות מסחר בסמים ונדון בגין כך לריצוי מאסר ממש למשך 26 חודשים. הוא אף הורשע בעבר בעבירות כדלקמן: הפרת הוראה חוקית (בשנת 2004, הוטל מאסר על תנאי); החזקת סמים שלא לשימוש עצמו, **פריצה לרכב, גנבה מרכב**, חבלה מzeitig לרכב, **התפרצויות למנורים, גנבה**, החזקת סכין ועוד (בשנת 2002, הוטלו **42 חודשי מאסר לריצוי בפועל**).

עמוד 1

עוד הציגה הتبיעה הכרעת-דין וגור דין בתיק, שנשמעו לפני בית-המשפט המוחז' מרכז-לוד, שבמסגרתו הורשע הנאשם לאחר שמיית ראיות בעבירה של **קשירת קשר לשוד** (**לבצע שוד של חנות זהב**). בגין הרשעתו בדיון הוטלו על הנאשם **15 חודשים מאסר לריצוי בפועל** תוך הפעלת עונש מאסר על תנאי בן 24 חודשים. כן הוטלו 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים **"שלא עבר עבירות רכוש מסוג פשע ועבירה של קשירת קשר לשוד"**. הتبיעה טענה לפניה שעונש על-תנאי זה הוא בגין-הפעלה בנסיבות העניין.

ראיות הגנה

הסגנור המלמד הציג מסמך רפואי מבית-החולים "אסותא", אשר לימד על מחלתה של אמו של הנאשם, עימה הוא מתגורר ואשר בה הוא מטפל; כן הציג הסגנור מסמך מאות קצין אסירים ימ"ר קישון, אשר לימד, שה הנאשם הוא "אסיר תומך לעצורים המוגדרים תחת השגחה" שתפקידו לסייע לעצורים הנמצאים במצבה נפשית או בסיכון אובדן בתנאי פיקוח שנועד לו כרך בתהילך ההשתלבות וההסתגלות לתנאי המעצר. במסגרת תפקידו זה, הוא משתתף בקבוצת תומכים המונחית על ידי עו"ס וקרימינולוג קליני. צוין עוד, כי תפקידו בכלל תקין, חיוני וחובי.

טייעוני הتبיעה לעניין העונש

התביעה עמדה בטיעוניה על כך, שמדובר באירוע מסוים ומחייב, הפגע קשות בביטחוןם של פקידים בנק בכלל ובמתלוננים בפרט. הוא ציין, כי אין ספק שהפקידים חשו סכנה ממשית לחייהם בהעדר ידיעה אודות טיבו של הנשך אשר הופנה כלפים ואודות כוונתיו של הנאשם. יש לשוקל, כרך לטענת הتبיעה, את הנזק הנפשי שנגרם למתלוננים ואת הפגיעה בביטחוןם עת גזרים לעונש. התביעה עמדה על כך שמדובר במעשה, הטומן בחובו פוטנציאלי ממשי לנזק במקרה שקרבן השוד יתגנד לו, מה שעלול להסליל את האירוע.

התביעה עמדה על מדיניות העונשה המקובלת בעבירות מהסוג זהה, הכוללת הטלת עונשי מאסר ממושכים והצביעה על שורה של פסקי-דין התומכים עמדה זו.

לפיכך, עטרה התביעה לקביעת מתחם עונשה הולם הנע בין שנתיים לחמש שנים לחשש שנות מאסר בפועל.

לנוכח עברו המכבד של הנאשם, ולמרות הודהו הנסוג סברה התביעה כי ראוי להטיל על הנאשם עונש המצויך "ברף הגבווה של המתחם". אין עסקין במידעה חד-פעמית אלא בעברין חזור "שבחר בפשע בדרך חים ללא אופק שיקומי וכזה הנש��ת ממנו מסוכנות גבוהה". כן ביקשה התביעה להפעיל את עונש המאסר המותנה, התליי ועומד נגד הנאשם כולם במצטבר לעונש המאסר אשר יוטל על הנאשם בגין התקיק הנוכחי.

הסגנור המלמד עמד על כך, שאת מעשיו של מרשו לא ליוותה אלימות פיזית; איש מהמעורבים לא נפגע; החפים בו נעשה שימוש כלל לא היה אקדמי. הנאשם לא היה רעל-פנימ; האירוע היה חף מתחקים כלשהו. לפיכך, ראוי להתייחס לאירוע כאלו שוד מן הסוג החמור פחות. הסגנור גם הציע על כך, שהפקידה הייתה עריה לכך שאין מדובר באקדח ממש.

המעשה בוצע על רקע מצבכלכלי קשה של המשפחה שכן הנאשם גור אותה העת עם אמו בלבד.

לטענת הסגנור, הרף העליון של העונשה איננו צריך לעלות על 24 חודשים בהתחשב בפסקה, שעליה הצבע בティיעוני.

בכל הנוגע לעונייה בתוככי המתחם, טען הסגנור כי שורה של שיקולים מחייבים להתחשב בנאשם ולהימנע מלמצות עמו את הדין: הודהת הנאשם ונטילת האחוריות המידית; נסיבות חייו הקשות; עליתו ארצתה בגיל 37 בשנת 1997 שבאיו מcker לאלכוהול. הנאשם חווית המלחמה בגרוזיה כנער ואף נאלץ להצטרף לצבא ולהשתתף בלחימה, מה שחשף אותו למראות טראומטיים; אמו סובלת ממחלת קשה ועונייתה בחומרה פגעה בה; התנהלותו המופתית והתרומה של הנאשם במקין המ Zucker.

בכל הנוגע להפעלת עונש המאסר המותנה, טען ב"כ הנאשם בתחילת, כי אין מקום להפעilo אף לבסוף, במסגרת הסכמה עם התביעה, נותר להפעלה בלבד שהפעלה תחופף חציה את עונש המאסר המוטל.

הנאשם בדברו الآخرן

הנאשם ציין כי עשה את שעשה לנוכח מצבו הכלכלי הקשה ולנוכח מחלת אמו; הוא סיפר כי עבר שיקום מהתמכרות לשםים וכעת הוא מנסה לשקם חייו ולהזור להיות אדם תורם ומועיל לחברה.

דין והכרעה

הנאשם שלפני, אנדרי מרמנשטיין, אדם בן 38 שנים, ריצה, עובר למעצרו בגין הפרשה הנדונה כאן, **למעלה מ-12 שנים מאסר** מצטברות בגין מעורבותו בשורה של עבירות פליליות, בעיקר בגין **UBEIRUT RAKOSH**. את העבירה, אשר עליה הוא נותן את הדין כתע, ביצע **חודשים ספורים לאחר שסיטים לרצות עונש** בגין **מעשה של קשרת קשור לביצוע שוד**. גם העבירה הנוכחית היא עבירת רכוש שעוניינה ביצוע שוד של סניף דואר ונטילת כ-7,890 ל"נ ממנו תוך שימוש באיזומים ושימוש בחפץ דמוני-כל-נשך.

לפי טענת סגנורו, מצוקתו הביאה אותו לבצע את העבירה הנוכחית וכעת, הוא מצוי בתחוםו של הליך שיקומי, אשר סופו בהיפלטות ממוגל הפשעה. ניצנים לשיקום זה מוצא הסגנור בהתנהלותו בתוככי מתקן הכליאה, עת הוא משתמש בחונך ומתרhog למופת.

בהתחשב מכלול זה, ותוך הפעלת עונש מאסר מותנה התליי ועומד נגד הנאשם (חציו בחופף, בהסכמה הצדדים) יש לגזר לו עונש בגין העבירה, אשר בביבועה הוא הורשע לפני.

לצורך זה, אפנה לעקרונות שנקבעו בסימן א'1 שפרק ו' בחוק העונשין, שעוניינם הבניית שיקול הדעת השיפוטי בעונישה. בדרך זו, אנסה להתוות עונש, המקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40ב' לחוק העונשין).

המדובר כאן **באיורע אחד**, אליבא דכולי עלמה ולפיכך, יקבע מתחם עונש הולם יחיד (סעיף 40ג' לחוק העונשין).

אפנה, אפוא, לקביעת מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שאותו ביצע הנאשם שלפני.

הערכים החברתיים שנפגעו (סעיף 40 ג'(א) לחוק העונשין)

הערכים החברתיים שבהם פגע הנאשם במעשהיהם הם זכותם של הנפגעים לשילמות גופם ולחים בשלוחה; זכות הקניין; קיומו של סדר ציבורי תקין. פגיעה מעשי של הנאשם בערכיהם הללו היא ממשית. הוא אמן עשה שימוש באקדח צעצוע

ולא באקדח אמיתי אך יצר בלי ספק, חשש ופחד בקרב הנוכחים במקום מה שגרם להם לצית לדרישתו ולמסור לידי סכום כסף; הוא שוד סכום כסף בלתי-مبוטל אשר הוחזר רק לאחר מעצרו.

מדיניות העונשה הנוגנת

הערכאות השונות הבינו בין מעשי שוד הנعشים ללא שימוש באליםות כלל (כגון חטיפת מכשירים טלוריים מידיו של אדם או שוד-בנק באמצעות פתק) לבין מעשי שוד המבצעים תוך שימוש בכוח והשמעת איום לפגיעה פיזית המלאוה בהפרנית כל-נשך (או דמו-נשך) כלפי הנשדים. עמד על כך כי השופט רובינשטיין במסגרת ע"פ 3/13/4841 **עומר ספי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.6.2014) בציינו כדלהלן:

"אשר לקביעת מתחם העונש הולן - כאמור, לובשת עבירה השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי העונשה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור ללא כלום או אפשר (ביבלי, חולין כ"ב), ואת המסתגרת קבע מתוך המחוקק בקביעת 'תג העונש' לעבירה זו - אין זהה דינה של עבירה שנעבירה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפלדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה בחבורה לדינה של עבירה אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשך, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשך; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטית של עבירות [...]"

יחד עם זאת, בית-המשפט העליון עמד לא פעם על החומרה הרבה הטמונה במעשי שוד המבצעים במקומות ציבוריים, כפי שנאמר במסגרת ע"פ 12/5265 **עומר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.12.2012):

"...עבירה זו אסור לה שתקנה אחיזה במחוזותינו ועלינו לפעול לעורקה היכן שניתן. עבירת השוד פוגעת בצדior הקורבנות המסויים בנסיבות האירוע, כמו גם בכלל האוכלוסייה כאשר גורמים עבריינים מסוימים על שלומה ורווחתה. על ידי המשפט להעביר מסר מרתייע לכל מי שבוחר להשיג רוח 'קל' בדרך עברינית תוך פגיעה לבאים תמיימים הנקרים בדרכם. כאמור, במקרים מסוימים הרתעה זו צריכה לכלול מסר בפועל".

ובכן, כי אכן בחוץ דמיי כל-נשך עשוי ליצור התנהגות בלתי-סקוללה מצדם של הנוכחים במקום; לפיכך, הוטלו עונשי מאסר ארוכים על מבצעי מעשי שוד תוך שימוש בכל-נשך או בחוץ הדומה לכל-נשך המבצעים במקומות ציבוריים (כגון סניפי בנק או דואר).

כך למשל, בפרשא שנדונה במסגרת ע"פ 14/1326 **מערד מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.6.2014) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דיןו של המושפט המחויז בחיפה, בנסיבות הוות על המערער עונש בן **24 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה, על פי הודהתו, של עבירה שעוניינה **שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין**. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער הגיע לסניף דואר ובידו אקדח-דמה, אימס על פקיעת הבנק ודרש כסף, ומשהואצה מגירת הכסף אל הדלפק גנב מתוכה 6,650 ₪ ונמלט. כאן המקום לציין, כי במסגרת פרשה זו היה המערער **כבן עשרים בעת ביצוע העבירה, ללא עבר פלילי**.

בפרשא שנדונה במסגרת ע"פ 12/7516 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.8.2014) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחויז לנער בחיפה, בנסיבות הוות על המערער (קטין) עונש בן **3 שנות מאסר לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה, על פי הודהתו, של עבירה שעוניינה **שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין**. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער נכנס לסניף בנק הדואר בקשר חיים, כשבידיו תיק ובתוכו מצית בצוותת

אקדמי. המערער, כשהיה רעל פנים, הוציא את אקדח הדמה מהתיק וצעק "זה שוד, אף אחד לא לוזז", תוך שהוא מנפנף באקדח. המערער ניגש אל דלפק הקבלה, שמעברו ישבה הפקידה (המתלוננת) והורה לה למסור לידי את כל הכספי שברשותה, כשהוא מחזק באקדח הדמה בידו. מפותת פחדה מהמערער, השילכה המתלוננת לעבר המערער חלק מהכספי שהיא בкопפת הסניף, אך המערער לא הסתפק בכך ודרש כסף נוספת מהמתלוננת, שמסרה לו סכומי כסף נוספים שהיו בкопפה. המערער אסף מהרצפה את הכספי שהושלך לעברו והכניסו לתיקו, שהסתכם בסך של 3,900 ₪. המערער יצא מהסניף רק לאחר שהמתלוננת הראתה לו כי הקופה ריקה, "ונמלט מהמקום בריצה".

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 4125 **תאופיק חרב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.1.15) קיבל בית המשפט העליון ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על המערער עונש מאסר בן 30 חודשים לRICTSI בעועל ועונשים נוספים אחרים. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה של עבירה שעוניינה **ביסון לבצע שוד לפי סעיפים 402(א) ו- 25 לחוק העונשין**. עובדות מקרה זה למדנו, כי המערער נכנס למיכולת בשפרעם שבבעלות משפטחו של המתלונן וביקש לרכוש חפיסט סיגריות. המערער מסר למטלון שטר של 200 ₪ וכשהמתלון פתח את הקופה כדי להכניס את השטר הוציא המערער חפץ מפלסטיק הנראה להיות אקדחנוף בו לעבר המתלונן ודרש שמסור לו את הכספי שבкопפה. המתלונן טור שהוא אוחז בגפו ומנסה לנקחת את הקופה אך המתלונן החזיק בה ולא הירפה וכן הדף את המערער, עד שזה ברוח מן המקום. בית המשפט העליון כאמור קיבל את הערעור והעמיד את עונשו של המערער על **24 חודשים מאסר לריצו בעועל צוין**, כיעונש זה משתלב במדיניות העונישה הנוגגת במקרים דומים, והולם את נסיבותו הפרטניות של המקרה כמפורט לעיל.

במסגרת תיק פלילי 131/09 **מדינת ישראל נ' עמנואל בן יצחק בנימין** (ניתן ביום 10.4.20) גזר בית המשפט המחוזי בנצח על הנאשם עונש מאסר בן **20 חודשים לריצו בעועל** (הכולל 3 חודשים מותנה שהופעלו במצטבר), בגין ביצועה, על פי הודהתו, של עבירה שעוניינה **שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין**. עובדות מקרה זה למדנו, כי הנאשם הגיע לסניף בנק הדואר, כשהוא מצויד באקדח עצוץ. הנאשם איים על הכספי, באומרו לו פעמיים "שוד". הכספי הוציא מתחם מגירות הכספיים את כל השטרות ומסר לנאים, סך של 8,290 ₪,アイテム ברוח הנאשם מן המקום.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין)

בבחינת הנסיבות, הקשורות ביצוע העבירה, רأיתי לנכון לציין את השיקולים הבאים - מעשהו של הנאשם היה מתוכנן - הוא הצטייד במכשיר דמו קל-נשק וידע היטב היכן הוא עומד לבצע את מעשה השוד (סעיף 40ט(1)); הנאשם היה העבריין היחיד באירוע (סעיף 40ט(2)) הנזק, אשר היה צפוי להיגרם היה ממשותי-לריכוש, כפי שבפועל נגרם; אך גם לגוף (במקרהשמי מהונכים היה מוצא לנכון להנגד למעשה) (סעיף 40ט(3)); בפועל, הנזק שנגרם היה נתילה של סכום כסף ממשי (7,890 ₪) סכום אשר הוחזר לאחר המעצר, אך גם בהלה בקרב פקידיו הדואר והלקוחה אשר נכהו במקום. (סעיף 40ט(4)); הנאשם ביצע את המעשה על-מנת להתגבר על מצוקה כלכלית מבית (סעיף 40ט(5)); והוא הבין את אשר הוא עושה ואת הפסול שבעמישו יכול היה לצריך היה להימנע מלבצעו (סעיף 40ט(6) ו-(7)); העבירה אמונה לא נverbא באוצריות או בהתעללות בקורבנות אף אין ניתן, לטעמו, להתעלם מהמצוקה, שאוותה חשו הקרבות כתוצאה מהסייעות שאליה נקלעו. (סעיף 40ט(10)).

מתחם העונש ההולם

בהתחשב בכלל, מצאתי לקבוע **מתחם עונש הולם** העומד על **18 חודשים מאסר עד 54 חודשים לריצו**

בפועל לצד עונשים נלוויים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשיין)

כעת, עבור לשלב גזירת העונש, המתאים לנאים, והambil בחשבון את נסיבותו האישיות, דהיינו הנסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשיין. ריצו עונש מאסר ממושך יפגע בנאים, שכן כתוצאהה ממנו לא יוכל לעמדת רשות אמו, שאotta הוא סודם במחלהה (סעיף 40יא(1)); והוא בו גם כדי לפגוע באמו, מהטעם האמור לעיל (סעיף 40יא(2)); הנאים נטל אחריות על מעשיו ועשה מאמצים לחזור למוטב. יעד על כך המסתמן שאותו הגיע לבית-המשפט מטעם גורמי הכלאה (סעיף 40יא(4)). הנאים עשה מאמצים לתקן את תוכנות העבירה (הסכום שנגנבו החזר עם מעצרו; בתקופת מעצרו הוא מתנהג למופת ומסיע לשולטונות בית-הסוהר תוך שהוא מסיע לכלאים אחרים - סעיף 40יא(5)). הנאים הודה באשמה מיד בתחילת ההליך ובכך שיתף פעולה עם רשות אכיפת החוק (סעיף 40יא(6)). נסיבות חיו הקשות של הנאים (אשר תוארו לעיל בהרחבה), בלי ספק השפיעו על הנאים ותרמו להחלטתו לבצע את המעשה (סעיף 40יא(8)). עברו הפלילי של הנאים, כפי שנפרש לעיל בהרחבה מכוביד (סעיף 40יא(11)). יש מקום בהחלטת להרטיע את הנאים (בגדרי המתחם) מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד (סעיף 40יא(10)).

לאחר שכלל כל השיקולים הללו, וטור מתן משקל נכבד לעובדת הודיעתו של הנאים באורך מידי וניסיונית להשתקם בתוככי בית-המעצר, מצאתי לנכון להטיל על הנאים **30 חודשי מאסר לריצוי בפועל**.

כמו-כן מצאתי להטיל עליו 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירות רכוש מסווג פשע.

עונש המאסר המותנה בן 12 חודשים אשר הוטל על הנאים במסגרת ת.פ. 13-599-02-14 ביום 10.8.14 מופעל בזאת בהתאם להסכמה הצדדים, חזו בחופף לעונש המוטל וחזו במצטבר לו.

התוצאה היא, שעל הנאים יהיה לריצות 36 חודשי מאסר מיום מעצרו, 16.7.25.

בהתחשב במצבו הכלכלי הקשה, לא מצאתי לנכון להטיל עליו גם עונש כספי כלשהו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ז, 01 ינואר 2017.